

Film Tanıtımı

Sevil Bulutlar Şen
EMO Kocaeli Şubesi

AGORA

Orijinal İsmi : Agora (2009)
Yönetmen : Alejandro Amenábar
Süre : 2 saat 7 dakika

Filmi izlerken, önce İskenderiye Kütüphanesi'nin görkemine kapılarak, o dönemin aydın kişiliğini simgeleyen güzeller güzeli Hypatia'nın öğrencisi olmak için koltuklarınızdan kalkıyorsunuz. Sonra kendinizi, o dönemin tarihi, sosyal ve dini koşullarının en iyi şekilde canlandırıldığı Agora'da buluyorsunuz. Filmde en çok dikkatimi çeken şey dört tür anlayışın hüküm sürmesi. Birincisi, öyle ya da böyle, tanrılara ya da tek bir tanrıya duyulan inanç ve iman. İkincisi, Ammonouies'in halka hitaben dediği gibi: "Söylediklerimi insan gibi mi anlıyorsunuz, yoksa koyun gibi kafanızı mı sallıyorsunuz?" sözüne muhatap olanlar -ki İskenderiye Kütüphanesi yıkıldıktan sonra içinde koyunlar ve hayvanlar geziyordu artık-. Üçüncüsü, herhangi bir menfaat ya da çıkar uğruna, "inanırmış gibi" görünenler ve son olarak Hypatia'nın tek başına temsil ettiği, "Ben felsefeye inanırım" diye belirttiği, akla iman.

Hypatia, Orestes'le olan bir konuşmasında: "Babam bile bir kadını sevdi. Ben Baküs'ten (köpeği) başka kimseyi sevmedim" diyor. Köpek de aslında "akıl" gibi bir bekçidir. Köpek nasıl sahibine sadık bir bekçiye, akıl da vücudun bekçisidir; köpeğe olan sevgisi yine bence akla olan sevgisini simgeliyor.

Daha önce de Orestes'i müziğe yönlendirmesi, onun maddi değil soyut olandaki uyumu yakalaması, seslerden yani anlayış ve erdemlerden zevk alması içindi diye düşünüyorum. Filmde mucize çok güzel anlatılmış. Gerçek mucize, elinde imkânlar olmadığı halde, ihtiyacı olanlara yardım etmek istediğin zaman gerçekleşir...

Aslında filmde öyle çok ayrıntı var ki, her birine değinmek, bu yazıyı filmin kısa bir özeti olmaktan çıkarır diye düşünüyorum. Ama bir şey daha var ki, söylemeden geçemeyeceğim. Arada yukardan, kuşbakışı bir çekim yapılmış. Dünyaya yukarıdan bakmak... Önemli gibi görünen pek çok olay olurken, o görüntüler insanların ufaklığını, meselelerin, evrenin büyüklüğü yanındaki küçüklüğünü gözler önüne seriyordu.

Ve ne trajiktir ki ölümüyle bile unutulmayacak bir kadın. Üzerine çullanan onlarca erkeğin darbeleriyle son nefesini veren, cesedi sokaklarda sürüklenip eti kemiklerinden midye kabukları yardımıyla ayrılan ama ne olursa olsun tarihin unutulmazları arasına giren bir kadın. Yani 45 yaşındayken bu dünyadan göçüp giden İskenderiyeli Hypatia.

